

BANGKOKDEKLARATIONEN OM FYSISK AKTIVITET FÖR GLOBAL HÄLSA OCH HÅLLBAR UTVECKLING

**ISPAH:S 6:E INTERNATIONELLA
KONFERENS FÖR FYSISK AKTIVITET
OCH FOLKHÄLSA**

Bangkok, Thailand

16-19 november 2016

Hosted By

Co-Hosted By

Vi, delegater och värdar för 6:e Internationella konferensen för fysisk aktivitet och folkhälsa, arrangerad av den internationella föreningen för fysisk aktivitet och hälsa (ISPAH), med representanter från 72 länder, anordnad i Bangkok, Thailand, och medlemmar i ISPAH:

- a) **Erkänner** fysisk aktivitet såsom utgörande alla former av mänsklig rörelseaktivitet och aktivt liv, däribland promenad, träning och idrott, och ett naturligt beteende som innebär många fördelar;
- b) **Bekräftar** det brådskande behovet av att bekämpa icke-smittsamma sjukdomar (Non-communicable disease, NCD), däribland typ 2-diabetes, hjärt- och kärlsjukdomar, många cancertyper, luftvägssjukdomar, demens, och mental ohälsa, vilka bidrar till för tidig död, sjukdom, funktionshinder och därmed förknippade sociala och ekonomiska bördor;
- c) **Upprepar** att otillräcklig fysisk aktivitet är en av de viktigaste modifierbara riskfaktorerna för icke-smittsamma sjukdomar och en nyckelstrategi för att minska dessa sjukdomar, enligt Världshälsoorganisationens (WHO) Globala handlingsplan för förebyggande och begränsning av kroniska sjukdomar 2013-2020;
- d) **Uppmärksammar** de höga globala nivåerna av otillräcklig fysisk aktivitet och ojämlikhet med avseende på kön, funktionshinder, regionala och socioekonomiska skillnader bland de som inte uppfyller WHO:s rekommendationer om fysisk aktivitet, särskilt;
- e) **Noterar** den nyckelroll som ökad fysisk aktivitet har att spela för globala strategier såsom WHO:s Kommission för att minska barnfetma (2016), Årtiondet för näringsaktion (2016-2025), Nya urbana hälsoagendan (Habitat III), Mobilisering av hållbar transport för utveckling (2016); Varje kvinna varje barn (2010); och WHO:s kommande Globala handlingsplan mot demens (utkast 2015);
- f) **Betonar** att stöd till miljöer som främjar ökad fysisk aktivitet ger positiva bieffekter i form av bland annat kraftigt minskade sjukvårdskostnader, ökad ekonomisk produktivitet och effektivare investeringsavkastningar inom till exempel transport- och turismsektorerna;
- g) **Markerar** att orsakerna till otillräcklig fysisk aktivitet hör samman med sociala och miljömässiga förändringar, bland annat teknisk utveckling, globalisering och urbanisering, vilka förändrar hur människor bor, arbetar, reser och roar sig och medför ökat stillasittande;
- h) **Tillstår** att globala ansträngningar för ökad fysisk aktivitet har varit otillräckliga trots dess centrala roll för att förebygga kronisk sjukdom, och att det nu finns ett brådskande behov av starkare och storskaligare utveckling, prioritering, finansiering och implementering av evidensbaserade nationella handlingsplaner så att alla länder ska kunna nå WHO:s globala mål om 10 % minskad andel med otillräcklig fysisk aktivitet för barn och vuxna fram till 2025.

Vi har identifierat möjligheter till snabb prioritering och implementering till stöd och främjande av ökad fysisk aktivitet och uppfyllandet av specifika hållbara utvecklingsmål i Agenda 2030, nämligen:

Mål 3 Säkerställa hälsosam livsstil och verka för

välbefinnande: Politiska åtgärder inom olika områden där resultatet blir ökade nivåer av fysisk aktivitet hos befolkningen bidrar till att reducera icke smittsam sjukdom (mål 3.4); infrastruktur som uppmuntrar till fysisk aktivitet genom jämlika möjligheter för alla åldrar att säkert kunna gå, cykla och använda kollektivtrafik kan bidra till en minskning av trafikolyckor särskilt sådana där fotgängare och cyklister är inblandade (mål 3.6) och minskad bilkörning kan bidra till förbättrad luftkvalitet (mål 3.9);

Mål 4 Utbildning av god kvalitet: Politiska åtgärder som säkerställer och övervakar jämlik tillgång till läroplaner för idrott i förskola och skola, inkluderande idrottsprogram och -miljöer som låter alla flickor och pojkar utveckla fysisk förmåga, grundläggande rörelseförmåga, kunskap, attityder, vanor och uppskattning av fysisk aktivitet, kan bidra till ökad beredskap för utbildning (mål 4.2) och förbättrade utbildningsresultat (mål 4.1);

Åtgärder med fysisk aktivitet som kan bidra till att nå åtta utvecklingsmål

Mål 5 Jämställdhet: Politiska åtgärder som främjar fysisk aktivitet genom förbättrad tillgång till trygga möjligheter till idrott och fysisk aktivitet till rimlig kostnad för flickor och kvinnor under hela livet, särskilt i marginaliserade och missgynnade grupper, kan bidra till minskad diskriminering (mål 5.1) inom idrott och fysisk aktivitet;

Mål 10 Minskad ojämlikhet: Politiska åtgärder som maximerar möjligheterna för program inom idrott och fysisk aktivitet, däribland större sportevenemang, att främja inkludering och självbestämmande oberoende av individuella egenskaper kan bidra till egenmakt och främjande av allas inkluderande, socialt, ekonomiskt och politiskt (mål 10.2) och främjande av lika möjligheter (mål 10.3);

Mål 11 Inkluderande, säkra, motståndskraftiga och hållbara städer och samhällen: Politik för utveckling, implementering och översyn av stads- och transportplanering som kräver att städer och regioner tillhandahåller inkluderande tillgång till säkra och ekonomiskt överkomliga infrastruktur för gång och cykling, liksom allmänna öppna platser och fritidsanläggningar, kan bidra till att förverkliga hållbara transportsystem för alla (mål 11.2); förbättra inkluderande och hållbar urbanisering (mål 11.3) som minskar miljöpåverkan i städer (mål 11.6) och förverkliga universell tillgång till grönområden och offentliga platser (mål 11.7);

Mål 13 Klimatförändringar: Politik för markanvändning och transport, kombinerat med ekonomiska, miljömässiga och utbildningsmässiga åtgärder för stöd av gång, cykling och kollektivtrafik användning för alla kan bidra till minskad användning av fossila bränslen och minimera klimatförändringarna (mål 13.1) och förbättrad utbildning, medvetenhet och mänsklig och institutionell kapacitet för minimering av och anpassning till klimatförändringar (mål 13.2);

Mål 15 Livet på land: Politiska åtgärder som säkerställer adekvat tillgång till och användning av naturliga miljöer för fysisk aktivitet, fritidsaktivitet och lek av barn och vuxna kan bidra till hållbar användning, värdering, konservering och restaurering av mark, biologisk mångfald (mål 15.1) och ekosystem på land och i sötvatten (mål 15.5);

Mål 16 Rättvisa, fredliga och inkluderande samhällen: Politiska åtgärder som utnyttjar idrottens kapacitet att främja positiva sociala värderingar såsom respekt och rättvisa samt föra samman människor av olika ålder, kön, socioekonomisk status, nationalitet och politisk åskådning kan bidra till minskning av våld och konflikter (mål 16.1) liksom korruption och mutor (mål 16.5) och verka för

Åtgärder i linje med Bangkokdeklaration bidrar på stor skala till dessa utvecklingsmål på ett sätt som forskningsbaserat, kostnadseffektivt och hållbart uppmuntrar länder, befolkningar och individer till fysisk aktivitet i vardagen.

Bangkokdeklarationen om fysisk aktivitet för global hälsa och hållbar utveckling, underskriven av representanter på ISPAH:s 6:e Konferens för fysisk aktivitet och folkhälsa uppmanar härmed regeringar, beslutsfattare, donatorer och övriga intressenter, däribland WHO, FN och samtliga relevanta icke-statliga organisationer att:

1. **Förnya sitt engagemang för snabb och storskalig investering och implementering av politiska åtgärder för ökad fysisk aktivitet under hela livet som ett bidrag till åtgärdandet av det globala problemet med icke-smittsamma sjukdomar och uppfyllande av målen i Agenda 2030 (mål 3, 4, 5, 10, 11, 13, 15 och 16):** Nödvändiga åtgärder för ökad fysisk aktivitet kräver ökad prioritering, ledarskap över flera sektorer, partnerskap och ett ihållande engagemang, liksom målinriktad resurstilldelning. Investeringar från hälsoministerier och övriga statliga departement bör maximeras för att ett övergripande, evidensbaserat angreppssätt ska kunna implementeras på nationell och regional nivå. Metoder bör utformas över flera sektorer och ta hänsyn till hela spannet av politiska och ekonomiska drivkrafter inom sektorer såsom sysselsättning, turism stadsplanering och transport, utbildning, hälsa, idrott och kultur;
2. **Etablera engagemang och samordningsplattformar mellan sektorer inom nationer:** Alla länder bör utveckla, resursplanera och implementera integrerade nationella handlingsplaner för fysisk aktivitet. För bästa effektivitet bör dessa planer inbegripa mekanismer och resurser för att engagera intressenter från olika sektorer inom och utanför hälsosektorn, och engagera potentiella synergier med hållbar utveckling, liksom bidra till minskad ojämlikhet inom hälsa med avseende på kön, ålder, ras/etnicitet, sexuell läggning, socioekonomisk status, och personer med funktionshinder;
3. **Kapacitetsutveckla arbetskraften:** Utbildning och utveckling av arbetskraften är grundläggande för effektivt ökad fysisk aktivitet. Kapacitet bör byggas inom flera yrkesgrupper, däribland hälsovård och socialarbetare, stadsplanerare, arkitekter, lärare, idrotts- och fritidsarbetande, pedagoger, beslutsfattare och den icke-statliga arbetskraften. Metoderna bör integreras i universitetsutbildning och professionell vidareutbildning, och ta hänsyn till volontärers och ledares behov;
4. **Bygga ut tekniskt bistånd och dela erfarenheter:** I många länder krävs tekniskt bistånd och vägledning för att utveckla, implementera, och utvärdera nationella handlingsplaner för fysisk aktivitet, liksom vägledning om hållbart partnerskapsbyggande. Potentiellt kan ännu mer uppnås genom samarbete och resursdelning på global nivå, varför investeringar krävs till stöd för kunskapsöverföring och professionella nätverk på global, regional och nationell nivå så att alla länder ska kunna göra framsteg mot de globala 2025-målen för förebyggande och begränsning av icke-smittsamma sjukdomar, liksom Agenda 2030;
5. **Stärka översyn och kontroll:** Regelbunden kontroll och rapportering av framstegen inom fysisk aktivitet och bidragande faktorer liksom politisk implementering är nödvändiga i samtliga länder för att aktörer ska kunna hållas ansvariga för sitt engagemang och resurser tilldelas effektivt. Avsevärda luckor finns dock i informationen om fysisk aktivitet bland barn, yngre, äldre och bland minoriteter;
6. **Stödja och verka för samarbete, forskning och policyutvärdering:** Samarbete mellan forskare och beslutsfattare, däribland finansieringsorgan för medicinsk och social forskning, för att ta fram en evidensbas med särskilt fokus på kunskapsluckorna inom områden såsom ekonomisk analys över flera sektorer, implementeringsforskning på befolkningsnivå, och utvärdering av politik och procedurer. Särskilt behov existerar för samarbete om fungerande åtgärder för minskad inaktivitet, särskilt i låg- och medelinkomstländer.

Vi uppmanar WHO, FN:s organ, världens hälsoinstitut och hälsoinitiativ, medlemsstater, nationella och lokala regeringar, samt stadsmyndigheter, att samarbeta med civilsamhället, däribland akademien, yrkesorganisationer och icke-statliga organisationer, liksom privata sektorn och media, för att ge ledarskap och maximera potentialen hos gemensamma resurser för gemensamma mål inom hälsa och hållbar utveckling, och på effektivt sätt implementera samtliga aspekter av Bangkokdeklarationen om fysisk aktivitet för global hälsa och hållbar utveckling.